

Onderwijs is de bindende factor – Palladio 2012

In januari van dit jaar werd ik door de directie, uitgenodigd om deel te nemen aan het Palladio-programma "Bruggen bouwen in Venetië, waar alpha en bèta elkaar ontmoeten". Negen dagen Venetië, niet te geloven! Een dergelijke uitnodiging is bepaald niet alledaags en al zeker niet in het onderwijs.

Dat ik aanvankelijk compleet verrast, maar met enige terughoudendheid reageerde, past hoogstwaarschijnlijk bij mijn dynamiek. Wat houdt het programma in, wat wordt er van mij verwacht, waarom in Venetië, en al die lessen dan...? Het waren enkele vragen die meteen bij mij opkwamen. Al vrij snel daarna realiseerde ik me dat mij een prachtig cadeau ten deel was gevallen. En wat is mooier dan de spanning rond het uitpakken van een compleet onbekend cadeau? Dat uitpakken heeft lange tijd in beslag genomen.

In april volgt de eerste ontmoeting met 21 voor mij volkomen onbekende reisgenoten, allen docent in het voortgezet onderwijs, van vmbo tot vwo, werkzaam op verschillende scholen in het land, lesgevend in de meest uiteenlopende vakken, en in leeftijd ook duidelijk verschillend, kortom een gemêleerd gezelschap. Een reis naar Venetië, met een verblijf van 9 dagen in die stad, dat is wat ons te wachten staat, van 28 september tot en met 6 oktober.

De initiatiefnemers, Marijke Broodbakker en Martien Korsten, vullen de helft van het programma. De andere helft van het programma zal worden gevuld met bijdragen van de deelnemers. Door middel van speed daten is het zaak om tijdens de eerste bijeenkomst een partner te vinden waarmee je een programmaonderdeel gaat voorbereiden. In no-time worden tweetallen gevormd. Er zijn totaal geen kaders, de enorme vrijheid om tot een programmaonderdeel te komen met iemand die je niet kent, is aanvankelijk bijna een belemmering.

Diegene waar ik mee zal gaan samenwerken is bekend met de Norbertusquiz en blijkt bijzonder onder de indruk te zijn van de onderlinge sfeer tussen leerlingen en docenten tijdens deze activiteit. Na een aantal uiteenlopende gedachtekronkels besluiten we zo'n sfeerbepalende groepsactiviteit te organiseren om alle reisgenoten de gelegenheid te bieden elkaars beginsituatie ten aanzien van deze reis af te tasten.

De voorbereiding van dit programmaonderdeel neemt heel veel tijd in beslag, maar is al het eerste plezier waar we mee te maken krijgen.

Tijdens een drietal bijeenkomsten krijgen we voordrachten als introductie op de vier thema's natuur en techniek, cultuur en spiritualiteit, politiek en recht en geschiedenis en omgeving. Deze voordrachten blijken al een goede basis te leggen voor de aankomende reis. Heel bijzonder is de bijdrage van Eugène Bernard, voorzitter van de raad van bestuur van OMO. Hij maakt ons in prachtige bewoordingen deelgenoot van zijn passie in zijn werk.

De intentie van de reis wordt mij wel steeds duidelijker, maar net als alle andere reisgenoten kan ik de meeste vragen die mij gesteld worden over de aankomende reis, niet beantwoorden. Het gaat me steeds gemakkelijker af om te antwoorden dat de reis me wordt aangeboden en waar ik met volle teugen van zal genieten.

Op vrijdag 28 september vliegen we van Düsseldorf naar Venetië. Eenmaal daar aangekomen is er al meteen een prettige sfeer. Een heel bijzondere omgeving, waar ik nooit eerder was, een heel aangename temperatuur en allemaal prettige reisgenoten die ik in de loop van het verblijf beter zal leren kennen. We verblijven in kleine groepjes in verschillende appartementen.

Vrijwel meteen wordt een aanvang gemaakt met het programma, verkenning van de omgeving en een bezoek aan de kerk van San Giorgio, een prachtig bouwwerk van Palladio, de architect naar wie ons programma is vernoemd.

De eerste dag is het een grote zoektocht naar de verschillende bestemmingen, in die smalle straatjes met de vele bruggetjes, maar gaandeweg weten we elkaar altijd overal steeds makkelijker te vinden.

Gedurende de hele periode verblijven we dagelijks voor de presentaties in de Venice International University op het eiland San Servolo. Samen met mijn teamgenoot mag ik de spits afbijten wat de presentaties betreft. Uiteraard voel ik daar de nodige spanning. Echter vanuit de zaal waar wij de presentatie geven kijk ik zo naar buiten naar het prachtig kabbelende water van de Lagune en dat geeft me meteen rust. De reisgenoten spannen zich uitermate in, om toch maar zo goed mogelijk te scoren. Na afloop blijkt dat eenieder heeft genoten en zijn de reacties fijn om te horen.

De programmaonderdelen die door de andere groepjes zijn voorbereid zijn bijvoorbeeld "Vivaldi", "Bewust gelukkig", "Het creatieve proces", "Venetië in de literatuur", "Make your mark", "Dood in Venetië" en "Evolutie en ethiek". Kortom, heel uiteenlopende onderwerpen, waarbij de werkvormen ook zeer verschillend zijn. In veel situaties is er dankbaar gebruik gemaakt van de mogelijkheden die de bijzondere omgeving met zich meebrengt. Zo vindt er een presentatie plaats in een kerk en in een prachtige tuin.

Er vinden ook veel bijzondere presentaties van gastsprekers plaats, met titels als "Het Nederlandse islambeeld" en "De diverse gezichten van nanotechnologie" en "Gemeten schoonheid - getallenleer" en "Waarom de waard zijn gasten vertrouwd" en "Speak what we feel, not what we ought to say". Zeer indrukwekkend was de lezing "De implicaties van het loslaten" van Lori Tierney.

Een bezoek aan de Architectuur Biënnale en aan het museum van Peggy Guggenheim zijn zondermeer culturele hoogtepunten van ons verblijf in Venetië.

We maken van alles mee, van prettige groepsprocessen tot bijzondere presentaties en mooie culturele momenten. De hele reis vormt eigenlijk een aaneenschakeling van hoogtepunten.

Op zaterdag 6 oktober landen we weer op het vliegveld in Düsseldorf, de koffers gevuld met prachtige herinneringen. Om werkelijk weer te landen met onze gedachten, na de dagen die voorbijgevoegen zijn, hebben we allemaal wel meer tijd nodig gehad.

Onderwijs is de bindende factor tussen alle deelnemers. Zijn de hoogtepunten misschien de individuele gesprekken geweest over onze passie, over de kernwaarden van ons onderwijs, zoals verwondering, ontwikkeling, structuur, vertrouwen, over onze valkuilen, over wat ons werkelijk raakt in het leven?

Venetië, de stad van de maskers.....het komt er vooral op neer dat we allemaal de maskers naast ons neer hebben gelegd en elkaar (en onszelf) hebben laten zien wie we eigenlijk zijn. We hebben in het programma zonder kaders, in een goede sfeer, met respect voor elkaar, elkaars kwetsbaarheid mogen ervaren.

Vooraf kon ik aan niemand duidelijk maken wat we zouden doen in Venetië. Nu we terug zijn kan ik wel vertellen wat we er hebben gedaan, maar wat het met me heeft gedaan, is niet in enkele zinnen uit te leggen.

Palladio 2012 heeft mijzelf vooral inzicht gegeven in de golvende beweging die ik onderga in mijn werk als docent, tussen "prachtige en inspirerende momenten" en "zware, pittige, confronterende momenten", gedragen door de passie en het plezier dat ik ervaar in mijn werk.

De inspirerende omgeving, het inspirerende programma, de inspirerende reisgenoten, de inspirerende gesprekken, kortom een en al inspiratie die ik nu bij me draag en voor wie het wil zien, hopelijk ook zichtbaar zal zijn.

Palladio 2012, het cadeau is nu uitgepakt!

Het was een prachtig cadeau, uniek en bijzonder, ik gun het jullie allen van harte!

Annemarie Leijdekkers-Buijsse